

Κυκλοφορεί σε λίγες μέρες από τις εκδόσεις "Πιρόγα" το βιβλίο του Μισέλ Τσοσουντόφσκι **"Η Παγκοσμιοποίηση του Πολέμου".**

Για να πάρει κανείς μια πρώτη γεύση από το ενδιαφέρον και επίκαιρο βιβλίο του ιδρυτή του globalresearch, παραθέτουμε σε προδημοσίευση τον πρόλογό του:

Πρόλογος

Η **"παγκοσμιοποίηση του πολέμου"** αποτελεί ένα ηγεμονικό σχέδιο. Μείζονος έκτασης στρατιωτικές και συγκαλυμμένες επιχειρήσεις μυστικών υπηρεσιών βρίσκονται σε παράλληλη εξέλιξη στη μέση ανατολή, την ανατολική Ευρώπη, την Υποσαχάρια Αφρική, την Κεντρική Ασία και την Άπω Ανατολή. Στην ημερήσια διάταξη της πολιτικής των Η.Π.Α. συνδυάζονται εκτεταμένες στρατιωτικές και συγκαλυμμένες δράσεις, που είναι προσανατολισμένες στην αποσταθεροποίηση ανεξάρτητων χωρών.

Οι επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν οι δυνάμεις της στρατιωτικής συμμαχίας των Δυτικών χωρών (ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-Ισραήλ), στα πλαίσια μιας παγκοσμίων διαστάσεων ημερήσιας διάταξης στο Αφγανιστάν, την Παλαιστίνη, την Ουκρανία, τη Συρία και το Ιράκ, συντονίζονται από ανώτατα κλιμάκια της στρατιωτικής ιεραρχίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, δεν πρόκειται για αποσπασματικές στρατιωτικές και μυστικές επιχειρήσεις.

Η επίθεση που εξαπέλυσαν οι στρατιωτικές δυνάμεις του Ισραήλ στη Γάζα, την περίοδο του Ιουλίου – Αυγούστου του 2014, αποτελούσε αντικείμενο στενής διαβούλευσης σε Η.Π.Α. και ΝΑΤΟ.

Το χρονοδιάγραμμα της ανάληψης των επιχειρήσεων στην Ουκρανία συνέπιπτε με εκείνο της επίθεσης στη Γάζα. Με τη σειρά τους οι στρατιωτικές δράσεις συνδυάζονται στενά με τις διαδικασίες διεξαγωγής του οικονομικού πολέμου, ο οποίος συνίσταται όχι μόνο στην επιβολή κυρώσεων εναντίον κυρίαρχων κρατών, αλλά και σε σκόπιμες ενέργειες που αποσκοπούν στην αποσταθεροποίηση των οικονομικών και νομισματικών αγορών, με πρόθεση να υπονομεύσουν τις εθνικές οικονομίες των αντιπάλων χωρών.

Οι Η.Π.Α. και οι σύμμαχοί τους έχουν επιδοθεί σε μια στρατιωτική περιπέτεια, απειλητική για το μέλλον της ανθρωπότητας. Καθώς προχωρούμε προς την εκτύπωση αυτού του βιβλίου, οι δυνάμεις των Η.Π.Α. και του ΝΑΤΟ έχουν επεκταθεί στην ανατολική Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης και της Ουκρανίας.

Την ίδια ώρα, μια στρατιωτική επέμβαση των Η.Π.Α., με το πρόσχημα της ανθρωπιστικής βοήθειας, βρίσκεται σε εξέλιξη στην Υποσαχάρια Αφρική.

Παράλληλα, οι Η.Π.Α. και οι σύμμαχοί τους, απειλούν την Κίνα στα πλαίσια της πολιτικής του Ομπάμα. Πιο συγκεκριμένα, της “στροφής προς την Ανατολή”.

Με τη σειρά τους διεξάγονται στρατιωτικά γυμνάσια στο κατώφλι της Ρωσίας, τα οποία θα μπορούσαν ενδεχομένως να οδηγήσουν σε κλιμάκωση της έντασης.

Οι αμερικανικοί βομβαρδισμοί, που ξεκίνησαν το Σεπτέμβριο του 2014 και που κατευθύνονταν εναντίον της Συρίας και του Ιράκ, με το πρόσχημα της επίθεσης κατά του “ισλαμικού κράτους”, αποτελούν μέρος του σχεδίου κλιμάκωσης των στρατιωτικών επιχειρήσεων.

Οι επιχειρήσεις αυτές, εκτείνονται από τη Βόρεια Αφρική και την ανατολική Μεσόγειο μέχρι την κεντρική και τη νότια Ασία.

Οι δυνάμεις της Δυτικής στρατιωτικής συμμαχίας βρίσκονται σε στάδιο προχωρημένης ετοιμότητας.

Το ίδιο ισχύει και για τη Ρωσία.

Η Ρωσία χαρακτηρίζεται ως "επιδρομέας", με αποτέλεσμα η σύρραξη ανάμεσα σε Ρωσία και Η.π.α. να αποτελεί σημαντικό ενδεχόμενο.

Προχωρώντας, η Γερουσία, στην ψήφιση νόμου με την επωνυμία "The Russian Aggression Prevention Act" (RAPA) – "πράξη για την προληπτική αντιμετώπιση της ρωσικής επιθετικότητας" – οι Η.Π.Α. έχουν πλέον συρθεί στο μονοπάτι, που οδηγεί στη στρατιωτική σύγκρουση με τη Ρωσία στο έδαφος της Ουκρανίας.

Οποιαδήποτε στρατιωτική σύγκρουση ανάμεσα στις Η.Π.Α. και τη Ρωσία είναι πιθανόν να οδηγήσει σε κλιμάκωση του πολέμου, μετατρέποντάς τον σε πυρηνικό.

Τα δεδομένα είναι τα εξής: ούτε οι Η.Π.Α. αλλά ούτε και η Ρωσία πρόκειται να αποδεχθούν μια ενδεχόμενη ήττα. Επιπλέον, αμφότερες οι δύο χώρες διαθέτουν χιλιάδες πυρηνικά όπλα, έτοιμα προς άμεση χρήση.

Τέλος, και οι δύο βασίζονται στο στρατιωτικό δόγμα της "αντεπίθεσης", το οποίο σε περίπτωση πολέμου επιβάλλει την προληπτική χρησιμοποίηση του στρατιωτικού τους εξοπλισμού, προκειμένου να καταστρέψουν τις πυρηνικές δυνάμεις του αντιπάλου τους.[1]

Ο νόμος: "The Russian Aggression Prevention Act" (RAPA) –η "πράξη για την προληπτική αντιμετώπιση της ρωσικής επιθετικότητας"– αποτελεί το αποκορύφωμα της πολυετούς –άνω των 20 ετών– προπαρασκευής του πολέμου από την πλευρά των Η.Π.Α. και του ΝΑΤΟ, που συνίσταται στην προσπάθεια να εφαρμόσουν ένα στρατιωτικό κλοιό γύρω από τη Ρωσία και την Κίνα.

Μετά από την κατάρρευση της σοβιετικής Ένωσης, το 1991, οι Η.Π.Α. εφάρμοσαν με τρόπο αδυσώπητο, τη στρατηγική της περικύκλωσης της Ρωσίας, όπως ακριβώς και με τις άλλες χώρες που είχαν χαρακτηριστεί ως εχθρικές, την Κίνα και το Ιράν. Η στρατηγική αυτή είχε ως αποτέλεσμα οι 12 χώρες της κεντρικής Ευρώπης, που στο παρελθόν υπήρξαν σύμμαχοι

με τη Μόσχα, να ανήκουν σήμερα στο συνασπισμό του ΝΑΤΟ.

Σήμερα πλέον, η στρατιωτική μηχανή των Η.Π.Α. βρίσκεται ακριβώς μπροστά στα σύνορα αντιμέτωπη με τη Ρωσία.[2]

Στρατιωτικοποίηση σε παγκόσμιο επίπεδο

Από την έναρξη της περιόδου, που ξεκινάει αμέσως μετά το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου μέχρι σήμερα, ο αμερικανικός στρατιωτικός σχεδιασμός σε παγκόσμιο επίπεδο, προσανατολιζόταν στην παγκόσμια κυριαρχία.

Ο πόλεμος και η παγκοσμιοποίηση είναι περίπλοκα συνδεδεμένα.

Η στρατιωτικοποίηση στηρίζει τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα. ο "μακροχρόνιος πόλεμος της Αμερικής" αποβλέπει στην επέκταση των γιγαντιαίων εταιρικών συγκροτημάτων της, σε παγκόσμιο επίπεδο, κατακτώντας νέους οικονομικούς ορίζοντες.

Η αντίληψη περί του "μακροχρόνιου πολέμου" αποτελεί συστατικό κομμάτι του αμερικανικού στρατιωτικού δόγματος.

Τα ιδεολογικά του στηρίγματα αποσκοπούν στη συγκάλυψη του σχεδίου περί ηγεμονισμού σε παγκόσμιο επίπεδο. Η εφαρμογή του βασίζεται στη παγκόσμια συμμαχία των 28 χωρών – μελών του ΝΑΤΟ.

Επιπλέον, οι Η.Π.Α. καθώς επίσης και το ΝΑΤΟ, έχουν συγκροτήσει πέραν της "ατλαντικής περιοχής", ένα δίκτυο διμερών στρατιωτικών συμμαχιών με "χώρες – συνεταίρους", που στρέφεται εναντίον της Ρωσίας, της Κίνας, του Ιράν και της Βόρειας Κορέας.

Έχουμε να κάνουμε με μία εντυπωσιακή στρατιωτική δύναμη, που είναι εγκατεστημένη στις μεγαλύτερες περιοχές του πλανήτη.

Η αντίληψη περί του "μακροχρόνιου πολέμου" βασίζεται στην έννοια της "αυτοάμυνας".

Οι Η.Π.Α. και ο Δυτικός κόσμος βρίσκεται υπό απειλή. Ο "μακρόχρονος πόλεμος" συνιστά έναν "επικό αγώνα εναντίον αντιπάλων, οι οποίοι συγκλίνουν στο σχηματισμό ενός ενοποιημένου "ισλαμικού κόσμου", που επιδιώκει να αντικαταστήσει την κυριαρχία της Δύσης."

Υπό την έννοια του “μακρόχρονου πολέμου”, σύμφωνα με μια μελέτη της Rand Corporation, ο Δυτικός κόσμος είναι υποχρεωμένος να αντιμετωπίσει τρεις πιθανές απειλές που προέρχονται από:

• αυτούς που σχετίζονται με τις ιδεολογίες των βασικών αντιπάλων που συμμετέχουν στη σύγκρουση,

• αυτούς που σχετίζονται με τη χρήση της τρομοκρατίας και

• αυτούς που σχετίζονται με το ζήτημα της διακυβέρνησης (π.χ. την έλλειψη ή την ύπαρξη της, τη ποιότητά της και την προϋπόθεση τής ύπαρξης συγκεκριμένων κυβερνητικών θεσμών στις Η.Π.Α. καθώς και των συμφερόντων της).

• … προκειμένου να διασφαλισθεί το γεγονός ότι ο “μακρόχρονος πόλεμος” ακολουθεί ευνοϊκή πορεία, οι ΗΠΑ θα πρέπει να καταβάλουν μια συντονισμένη προσπάθεια και στα τρία αυτά επίπεδα.[3]

Ο σκοπός μας σε αυτό το βιβλίο είναι να εστιάσουμε στις διάφορες διαστάσεις των αμερικανικών πολέμων ηγεμονίας, παρέχοντας αφ’ ενός μεν μια ιστορική επισκόπηση, αφ’ ετέρου δε τη δυνατότητα της κατανόησης των σύγχρονων αμερικανικών πολέμων, στους οποίους όλοι – από στρατηγική άποψη – έχουν πλέον ενσωματωθεί.

Η ανάλυσή μας θα επικεντρωθεί στους κινδύνους που εγκυμονεί ένας πυρηνικός πόλεμος καθώς και στη μετεξέλιξη του στρατιωτικού δόγματος στη περίοδο μετά την 11η του Σεπτέμβρη.

Θα αναφερθούμε, επίσης, στο ρόλο της προπαγάνδας των ΜΜΕ και στις αδυναμίες του αντιπολεμικού κινήματος.

Αν και το πρώτο κεφάλαιο περιλαμβάνει μια γενική θεώρηση, τα υπόλοιπα κεφάλαια δίνουν τη δυνατότητα μιας ενδοσκόπησης των διαφόρων διαστάσεων του “μακρόχρονου αμερικανικού πολέμου”.

Το **Κεφάλαιο Ι: Ιμπεριαλιστική κυριαρχία ¨Ο μακρόχρονος πόλεμος της Αμερικής εναντίον της ανθρωπότητας**, αποτελεί μια επισκόπηση των αμερικανικών πολέμων, της περιόδου μετά τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Την περίοδο αυτή, πόλεμοι διεξήχθησαν στην Κορέα και στο Βιετνάμ, στο Αφγανιστάν, στο

Ιράκ και στη Συρία. Η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ χαρακτηρίζεται από συνέχεια.

Ορμώμενοι από την εποχή του δόγματος του Τρούμαν, στα τέλη της δεκαετίας του 1940, καταλήγουμε μέχρι τους νεο – συντηρητικούς και τους νεο – φιλελεύθερους των κυβερνήσεων του George W. Bush και του Barack Obama.

Το δεύτερο μέρος επικεντρώνεται στους κινδύνους του πυρηνικού πολέμου και της ραδιενέργειας, σε παγκόσμιο επίπεδο.

Το **Κεφάλαιο ΙΙ, Οι κίνδυνοι ενός πυρηνικού πολέμου. Συζητήσεις με τον Φιντέλ Κάστρο,** απαρτίζεται από συζητήσεις του Φιντέλ Κάστρο με το συγγραφέα, αναφορικά με το μέλλον
της ανθρωπότητας και τη στρατιωτικοποίηση τής μετά τον Ψυχρό πόλεμο περιόδου. Η ανταλλαγή αυτών των απόψεων πραγματοποιήθηκε στην Αβάνα, τον Οκτώβριο του 2010.

Το **Κεφάλαιο ΙΙΙ** εστιάζει στο **δόγμα του προληπτικού πυρηνικού πολέμου και στο ρόλο του Ισραήλ** σχετικά με τη πρόθεσή του να καταφέρει πρώτο ένα πλήγμα εναντίον του Ιράν, με τη χρήση πυρηνικών όπλων.

Το **Κεφάλαιο ΙV,** εστιάζει στην **απειλή ενός πυρηνικού πολέμου. Βόρεια Κορέα ή ΗΠΑ;** εστιάζει στη διαρκή απειλή των ΗΠΑ (από το 1953) σχετικά με τη χρήση πυρηνικών όπλων εναντίον της Βόρειας Κορέας, χαρακτηρίζοντας την ως απειλή για την παγκόσμια ασφάλεια.

Το **Κεφάλαιο V, Φουκουσίμα: ένας πυρηνικός πόλεμος χωρίς πόλεμο. Η αποσιωπούμενη κρίση από την παγκόσμια πυρηνική ραδιενέργεια,** εξετάζει τους κινδύνους από τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας και την αποσιωπούμενη συσχέτισή της με τα πυρηνικά όπλα. Η πυρηνική ενέργεια δεν αποτελεί μια οικονομική δραστηριότητα σε κοινωνικό επίπεδο.
Είναι μια δραστηριότητα στενά συνδεδεμένη με τη βιομηχανία παραγωγής πυρηνικών όπλων, η οποία ελέγχεται από τους επονομαζόμενους εργολάβους αμυντικών έργων.

Τα ισχυρά συμφέροντα των μεγάλων εταιριών, που κρύβονται πίσω από την πυρηνική ενέργεια, συμπίπτουν απολύτως με εκείνων που ασχολούνται με τα πυρηνικά όπλα.

Το **Μέρος ΙΙΙ,** επεξηγεί τον “τρόπο λειτουργίας”, σε εθνικό επίπεδο, των διαφόρων αμερικανικών επεμβάσεων, είτε στρατιωτικών είτε συγκαλυμμένων από τις μυστικές υπηρεσίες, όπως αυτόν της ανατροπής καθεστώτος και της κρυφής υποστήριξης σε διάφορες τρομοκρατικές οργανώσεις.

Οι έρευνες, που έγιναν ξεχωριστά σε διάφορες χώρες (Γιουγκοσλαβία, Αϊτή, Λιβύη, Ιράκ, Συρία, Παλαιστίνη, Ουκρανία), αποκαλύπτουν με ποιο τρόπο κυρίαρχα εθνικά κράτη καταλήγουν να αποσταθεροποιηθούν μετά από τις συγκεκαλυμμένες επιχειρήσεις των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, και τους λεγόμενους "ανθρωπιστικούς πολέμους".

Παρά το γεγονός, ότι η φύση και οι συνθήκες που επικρατούν σε κάθε μια από αυτές τις χώρες δεν είναι υπ' οποιαδήποτε έννοια ίδιες, εν τούτοις υπάρχει ένα κοινό νήμα που συνδέει αυτές τις εξελίξεις.

Ο σκοπός, λοιπόν, είναι να δώσουμε τη δυνατότητα να γίνουν κατανοητές, μετά από μια συγκριτική παρουσίαση, οι συνέπειες που προκύπτουν σε επίπεδο μεμονωμένων χωρών από τον μακρόχρονο πόλεμο της αμερικής εναντίον της ανθρωπότητας.

Οι αναλύσεις, που έγιναν αναφορικά με όλες τις χώρες, αποδεικνύουν ότι ο επιδιωκόμενος σκοπός ήταν η διάλυση, η αποσταθεροποίηση και η εξαθλίωση των κυρίαρχων αυτών κρατών.

Στο **Κεφάλαιο VI**, **Ο ΝΑΤΟ-ϊκός πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία: Κόσοβο "οι μαχητές της ελευθερίας" χρηματοδοτούμενοι από το οργανωμένο έγκλημ**α, αναλύεται ο ρόλος του
Απελευθερωτικού Στρατού του Κοσόβου –Kosovo Liberation Army (KLA)– ως εργαλείο για τη πολιτική αποσταθεροποίηση.

Η κατάληξη της νατοϊκής επέμβασης στη Γιουγκοσλαβία ήταν να διαμελισθεί μια επιτυχημένη ευημερούσα "σοσιαλιστική οικονομία της αγοράς" σε επτά επιμέρους κρατίδια.

Ο πολιτικός και οικονομικός διαμελισμός της Γιουγκοσλαβίας, το 1990, έπαιξε το ρόλο του "προτύπου" για τις μετέπειτα "ανθρωπιστικές στρατιωτικές προσπάθειες".

**Κεφάλαιο VII, Το καθοδηγούμενο πραξικόπημα στην Αϊτή από τις Η.Π.Α. εναντίον της κυβέρνησης του Jean Batiste Aristide, που έγινε το φεβρουάριο του 2004, διενεργήθηκε με
την υποστήριξη του Καναδά και της Γαλλίας.**

Αποτελεί πικρή ειρωνεία το γεγονός, ότι ο πρέσβης των ΗΠΑ στην Αϊτή, ο James Foley, είχε προηγουμένως διαδραματίσει κεντρικό ρόλο, ως ειδικός απεσταλμένος των ΗΠΑ στη Γιουγκοσλαβία, διοχετεύοντας κρυφά κάθε λογής υποστήριξη στον απελευθερωτικό στρατό του Κοσόβου – Kosovo Liberation Army (KLA).

Όσον αφορά στην Αϊτή, οι αρμοδιότητές του συμπεριλάμβαναν και την παροχή της αμερικανικής υποστήριξης στην οργάνωση του “μετώπου για την απελευθέρωση και την εθνική ανασυγκρότηση” – Front pour la liberation et la reconstruction nationale (FLRN), που ενσωματώθηκε ευρύτατα στα πρώην τάγματα θανάτου του Tonton Macoute.

Παράλληλα, σε πλήρη συντονισμό με τη διαδικασία ανατροπής τού καθεστώτος και τη στρατιωτική επέμβαση, το Διεθνές νομισματικό ταμείο και η παγκόσμια τράπεζα, με τις μακροοικονομικές τους μεταρρυθμίσεις, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διάλυση της εθνικής υπόστασης και στην εξαθλίωση του πληθυσμού της Αϊτής.

Στο **Κεφάλαιο VIII, “Επιχείρηση Λιβύη” και η Μάχη για το πετρέλαιο: επαναχαράζοντας το χάρτη της Αφρικής,** αποκαλύπτεται η κρυφή ατζέντα πίσω από τον ανθρωπιστικό πόλεμο του νατο, το 2011, στη Λιβύη, ο οποίος απέβλεπε στην απόκτηση του ελέγχου και στην οικειοποίηση των εκτεταμένων πετρελαιοπηγών της χώρας, οι οποίες όπως υπολογίζεται, είναι διπλάσιες από εκείνες των ΗΠΑ.

Το αρχηγείο των ΗΠΑ στην Αφρική (AFRICOM), έπαιξε σημαντικό ρόλο σε συνδυασμό με το ΝΑΤΟ.

Η Λιβύη είναι η πύλη εισόδου για το Σαχέλ και την Κεντρική Αφρική. Γενικότερα, αυτό που διακυβεύεται είναι ο επανασχεδιασμός του χάρτη της Αφρικής, σχετικά με τις ιστορικές σφαίρες επιρροής της Γαλλίας στη Δυτική και στην Κεντρική Αφρική. Στην ουσία, πρόκειται για μια διαδικασία νεοαποικιοκρατικής αναδιανομής.

Στο **Κεφάλαιο IX, Ο πόλεμος στο Ιράκ και στη Συρία. Τρομοκρατία με “ανθρώπινο πρόσωπο”: Η ιστορία των ταγμάτων θανάτου των Η.Π.Α.,** εξετάζεται ο κρυφός πόλεμος των ΗΠΑ και του νατο στη Συρία, ο οποίος συνίσταται στη συγκρότηση θυγατρικών τρομοκρατικών μονάδων της Al Qaeda.

Ο κατευθυνόμενος συγκαλυμμένος πόλεμος από τις ΗΠΑ συνίσταται στη στρατολόγηση, την εκπαίδευση και τη χρηματοδότηση ισλαμιστικών ταγμάτων θανάτου, που χρησιμοποιούνται ως πεζικάριοι για λογαριασμό της στρατιωτικής συμμαχίας της Δύσης.

Η τελική επιδίωξη από στρατιωτική άποψη είναι η διάλυση και των δύο χωρών, του Ιράκ και της Συρίας.

Το **Κεφάλαιο X, Πόλεμος και φυσικό αέριο. Η ισραηλινή εισβολή και τα υπεράκτια πεδία φυσικού αερίου της Γάζας,** εστιάζει στην ισραηλινή επίθεση, που εξαπολύθηκε

εναντίον της Γάζας, με πρόθεση τη κατάσχεση των υπεράκτιων αποθεμάτων της σε φυσικό αέριο.

Στο **Κεφάλαιο XI, Οι Η.Π.Α. εγκατέστησαν μια νεοναζιστική κυβέρνηση στην Ουκρανία,** εξετάζεται η δομή του καθεστώτος του Κιέβου, που χρηματοδοτείται από τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ.
Οι θέσεις κλειδιά στη κυβέρνηση και στο στρατό βρίσκονται στα χέρια των δύο νεοναζιστικών οργανώσεων. Η Εθνική Φρουρά της Ουκρανίας, που χρηματοδοτήθηκε και εκπαιδεύτηκε από τη Δύση, ενσωματώθηκε απολύτως στην οργάνωση των νεοναζιστών με τις "καφέ στολές".

Το **Μέρος IV** τιτλοφορείται ως:
Σπάζοντας τα δεσμά της Αμερικανικής "ιεράς εξέτασης". Αντιστρέφοντας το παλιρροϊκό κύμα του πολέμου, εστιάζει σε μερικές από τις αντιφάσεις του αντιπολεμικού κινήματος.

Στο **Κεφάλαιο XII, Η "Αμερικανική Ιερά Εξέταση" και ο "Παγκόσμιος πόλεμος εναντίον της τρομοκρατίας",** αναλύεται ο κεντρικός ρόλος του αμερικανικού δόγματος "πόλεμος εναντίον της τρομοκρατίας", σύμφωνα με το οποίο επιδιώκεται και αξιοποιείται η δημόσια υποστήριξη στον πόλεμο για την παγκόσμια κυριαρχία.

Ο "παγκόσμιος πόλεμος κατά της τρομοκρατίας" –"Global War on Terrorism" (GWOT)– αποτελεί ένα κατασκεύασμα, που βασίζεται στη ψευδαίσθηση, ότι ένα άτομο, ο οσάμα μπιν λάντεν, κατάφερε να ξεπεράσει σε πονηριά τις ακριβοπληρωμένες αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες, με τα υπερσύγχρονα μέσα.

Στην εποχή μας, ο "παγκόσμιος πόλεμος κατά της τρομοκρατίας" – "Global War on Terrorism" (GWOT), αντιπροσωπεύει μια μορφή σύγχρονης ιεράς έξέτασης. Διαθέτει όλα τα χαρακτηριστικά της γαλλικής και της ισπανικής "ιεράς εξέτασης".

Η καταδίωξη των "ισλαμιστών τρομοκρατών" και η εφαρμογή ενός προληπτικού πολέμου για τη "προστασία της πατρίδας", χρησιμοποιούνται για να νομιμοποιήσουν τη στρατιωτική ημερήσια διάταξη.

Από την άλλη, ο "παγκόσμιος πόλεμος κατά της τρομοκρατίας" παρουσιάζεται ως η "σύγκρουση των πολιτισμών", ως ένας πόλεμος ανάμεσα σε ανταγωνιστικές αξίες και σε θρησκείες, ενώ στη πραγματικότητα είναι ένας πόλεμος για την κυριαρχία, ο οποίος έχει

ως κατεύθυνση στρατηγικές και οικονομικές επιδιώξεις.

Στο **Κεφάλαιο XIII, "Κατασκευασμένη Διαφωνία", "πολύχρωμες επαναστάσεις" και η κρίση του αντιπολεμικού κινήματος,** εξετάζεται ο ρόλος των ιδρυμάτων των διαφόρων γιγαντιαίων εταιριών, όσον αφορά στη χρηματοδότηση των αντικαθεστωτικών, διαφωνούντων, καθώς και η αδυναμία των διαφόρων συλλογικών κοινωνικών φορέων και οργανώσεων με αντιπολεμικό προσανατολισμό, στην αποτελεσματική αντιμετώπιση του παλιρροϊκού κύματος της παραπληροφόρησης από τα ΜΜΕ και την προπαγάνδα υπέρ του πολέμου.

Michel Chossudovsky Μόντρεαλ Δεκέμβριος 2014